

prima instanță: Judecătoria Taraclia
Judecător: S. Uzun
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul
Judecători: V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenschii

ÎNCHEIERE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu, Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Oxana Burlacu cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 28 martie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Carne Sud”, fiind casată hotărârea Judecătoriai Taraclia din 29 iulie 2016 și emisă o nouă hotărâre privind respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 14 decembrie 2015, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Oxana Burlacu cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin hotărârea Judecătoriai Taraclia din 06 iunie 2014 a fost admisă acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Carne Sud”, fiind încasat din contul Societății Comerciale „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud” datoria în sumă de 1 647 610 lei, reieșind din contractul de livrare și taxa de stat în sumă de 24 714 lei.

La 11 iunie 2014 Societatea cu Răspundere Limitată „Carne Sud” a solicitat executorului judecătoresc Burlac Oxana intentarea procedurii de executare privind

încasarea datoriei din contul Societății Comerciale „Corporation Construct M” Sometate cu Răspundere Limitată.

Prin încheierea de primire spre executare a documentului executoriu din 11 iunie 2014 executorul judecătoresc Burlac Oxana a dispus intentarea procedurii de executare.

La 20 iunie 2014 și 27 iunie 2014, executorul judecătoresc Burlac Oxana a somat debitorii Sometatea cu Răspundere Limitată „Fidesco”, Gagauzcoop, Sometatea cu Răspundere Limitată „Linela”, Întreprinderea Mixtă „47 TH Parallel”, Sometatea cu Răspundere Limitată „Vistarcom”, solicitînd acestora achitarea sumelor datorate Societății Comerciale „Corporation Construct M” Sometate cu Răspundere Limitată la contul special al executorului judecătoresc Oxana Burlac.

Relatează reclamantul că la 24 iunie 2014 Sometatea cu Răspundere Limitată „Linela” a transferat executorului judecătoresc suma de 128 731,16 lei, dintre care la 1 iulie 2014 suma de 117 223,66 lei au fost transferați la contul Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud”, iar suma de 10 452 lei îndreptați spre acoperirea cheltuielilor de executare. Întreprinderea Mixtă „47 TH Parallel” la 1 iulie 2014 a transferat executorului judecătoresc suma de 78 000 lei. Tot la 1 iulie 2014 Gagauzcoop din Găgăuzia a transferat executorului judecătoresc suma de 26 274,42 lei. La 2 iulie 2014 suma de 98 938,81 lei a fost distribuită pentru stingerea datoriei Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud” și 5 335,61 lei pentru cheltuieli de executare. La 3 iulie 2014 Sometatea cu Răspundere Limitată „Fidesco” a transferat executorului judecătoresc suma de 200 000 lei, iar Sometatea cu Răspundere Limitată „Vistarcom” a transferat suma de 123 378,53 lei. Astfel suma de 299 044,62 lei au fost transferații pentru stingerea datoriei Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud” și 24 333,91 lei pentru cheltuieli de executare. În total la contul Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud” a fost transferată suma de 515 217,09 lei.

Reclamantul menționează că prin intermediul filialei „Centru” a acordat Societății Comerciale „Corporation Construct M” Sometate cu Răspundere Limitată mai multe credite, după cum urmează: conform contractului de credit nr. 99/1-gar din 22 iunie 2012 o linie de credit în limita sumei de 100 000 euro, conform contractului de credit nr. 98/1 din 22 iunie 2012 un credit în sumă de 400 000 euro, conform contractului de credit nr. 183/1 din 30 octombrie 2012 un credit în sumă de 10 000 000 lei, conform contractului de credit nr. 11/1 din 1 februarie 2013 un credit în sumă de 400 000 euro, conform contractului de credit nr. 10/1 din 1 februarie 2013 un credit în sumă de 10 000 000 lei, cu termenul final de rambursare de pînă la 1 februarie 2015, conform contractului de credit nr.14/1din 3 februarie 2014 un credit în sumă de 400 000 euro, conform contractului de credit nr. 35/1din 4 martie 2014 un credit în sumă de 415 000 lei și conform contractului de credit nr. 36/1 din 4 martie 2014 un credit în sumă de 7 266 000 lei.

Întru asigurarea rambursării în termen a contractelor de credit contractate de la Banca Comercială „Moldindconbank” Sometate pe Acțiuni, au fost încheiere următoarele contracte: contractul de gaj nr. 1 din 22 iunie 2012, prin care Sometatea Comercială „Corporation Construct M” Sometate cu Răspundere, în calitate de

debitor gajist, a gajat universalitatea drepturilor de creanțe, prezente și viitoare, inclusiv, fără limitări, toate obligațiile oricărei persoane terțe față de debitorul gajist, care reies din cauze judiciare și din drepturile oricărei creanțe debitoriale, prezente și viitoare, evaluate de către părți la valoarea de gaj în sumă totală de 500 000 euro, contractul de gaj nr. 2 din 22 iunie 2012, prin care Societatea Comercială „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată, a gajat universalitatea stocurilor prezente și viitoare de mărfuri și produse, care se păstrează în depozitul din str. Petricani nr. 21/1, mun. Chișinău în sumă totală de 511 000 euro; contractul de gaj nr. 1 din 30 octombrie 2012, prin care Societatea Comercială „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere a gajat universalitatea drepturilor de creanțe, prezente și viitoare în sumă totală de 10 000 000 lei; contractul de gaj nr. 2 din 30 octombrie 2012, prin care Societatea Comercială „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere a gajat universalitatea stocurilor prezente și viitoare de mărfuri și produse, care se păstrează în depozitele proprii și arendate de la Societatea pe Acțiuni „Agrobăcănie” în sumă totală de 10 000 000 lei; contractul de gaj nr. 1 din 1 februarie 2013, prin care Societatea Comercială „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere a gajat universalitatea drepturilor de creanțe, prezente și viitoare, în sumă totală de 10 000 000 lei; contract de gaj nr. 1 din 01 februarie 2013, prin care Mihail Antohi, a gajat cota parte de 25% din cadrul capitalului Societății Comerciale „Auromex” Societate cu Răspundere Limitată; contractul de gaj nr. 1 din 01 februarie 2013, prin care Gheorghe Nafornița, în calitate de debitor gajist, a gajat cota parte de 25% din cadrul capitalului Societății Comerciale „Auromex” Societate cu Răspundere Limitată; contractul de gaj nr. 2 din 01 februarie 2013, prin care Societatea Comercială „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere a gajat universalitatea drepturilor de creanțe, prezente și viitoare în sumă totală de 400 000 euro; contractul de gaj nr. 3 din 01 februarie 2013, prin care Societatea Comercială „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere a gajat universalitatea stocurilor prezente și viitoare de mărfuri și produse în sumă totală de 2 950 000 lei.

Susține reclamantul la 9 iunie 2014 între Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și Societatea Comercială „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată a fost semnat contractul de cesiune a creanței nr. 1, conform căruia Societatea Comercială „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată în calitate de cedent cedează în favoarea cesionarului drepturile de creanță privind încasarea datoriilor în sumă totală de 13 154 795,53 lei de la debitorii săi.

Conform pct. 1.3 din contractul de cesiune a creanței nr. 1 din 9 iunie 2014 din momentul semnării contractului, cedentul îl substituie pe cesionar în drepturile ce decurg din creanțele cesionate.

Consideră Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni că din 9 iunie 2014, drepturile de creanță față de debitorii Societatea cu Răspundere Limitată „Fidesco”, Gagauzcoop, Societatea cu Răspundere Limitată „Linela”, Întreprinderea Mixtă „47 TH Parallel”, Societatea cu Răspundere Limitată „Vistarcom” intră în patrimoniul Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Menționează reclamantul că executorul judecătoresc Oxana Burlacu a urmărit bunul care nu aparține debitorului procedurii de executare și anume Societății Comerciale „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată, ci aparține terței persoane Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Astfel, indică reclamantul că executorul judecătoresc Oxana Burlac în contul stingerii datoriei Societății Comerciale „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată față de Societatea cu Răspundere Limitată „Carne Sud” a urmărit silit proprietatea Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Debitorii Societatea cu Răspundere Limitată „Fidesco”, Gagauzcoop, Societatea cu Răspundere Limitată „Linela”, Întreprinderea Mixtă „47 TH Paralel”, Societatea cu Răspundere Limitată „Vistarcom” erau îndreptățiți să efectueze prestația în favoarea Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, care sa subrogat în drepturile Societății Comerciale „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată conform contractului de cesiune, însă au efectuat-o în favoarea Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud”.

Susține reclamantul că, executorul judecătoresc a încălcat grav prevederile legislației în vigoare, conform cărora debitorul gajist are prioritate exclusivă la satisfacerea creanței garantate din contul bunului gajat.

La 13 iunie 2014 Societatea Comercială „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014 a fost admisă spre examinare cererea introductivă a Societății Comerciale „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată, iar prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 3 iulie 2014 a fost dispusă intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea Comercială „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată, fiind desemnat în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate Întreprinderea Individuală „Bălan Vladimir”.

La 19 august 2015 Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a înaintat cerere de validare a creanțelor în procedura de insolvabilitate intentată față de Societatea Comercială „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată.

Indică reclamantul că executorul judecătoresc Oxana Burlacu nu a executat încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014 și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 3 iulie 2014, prin care a fost dispusă sistarea oricărei acțiuni cu bunurile Societății Comerciale „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată, ceia ce contravine normelor legale.

Astfel consideră reclamantul că suma de 515 217,09 lei încasată de la Societatea cu Răspundere Limitată „Fidesco”, Gagauzcoop, Societatea cu Răspundere Limitată „Linela”, Întreprinderea Mixtă „47 TH Paralel”, Societatea cu Răspundere Limitată „Vistarcom” a fost transferată ilegal în contul Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud”.

Solicită Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud” în beneficiul său a sumei de 515 217,09 lei și a cheltuielilor de judecată ce constă din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 17 173,90 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Taraclia din 29 iulie 2016 acțiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud” în beneficiul Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a sumei de 556 385,11 lei și a cheltuielilor de judecată ce constă din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 17 173,90 lei (f.d. 281-286, Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 28 martie 2017, a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Carne Sud”, fiind casată hotărârea Judecătoriei Taraclia din 29 iulie 2016 și emisă o nouă hotărâre privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. A fost încasat din contul Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud” taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 12 881 lei (f.d. 59-72, Vol. II).

La 25 aprilie 2017, Curtea de Apel Cahul a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 76).

La 24 mai 2017, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 28 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe. Recurentul susține că din 9 iunie 2014, drepturile de creanță față de debitorii Societatea cu Răspundere Limitată „Fidesco”, Gagauzcoop, Societatea cu Răspundere Limitată „Linela”, Întreprinderea Mixtă „47 TH Parallel”, Societatea cu Răspundere Limitată „Vistarcom” intră în patrimoniul Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Menționează recurentul că executorul judecătoresc Oxana Burlacu a urmărit bunul care nu aparține debitorului procedurii de executare și anume Societății Comerciale „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată, ci aparține terței persoane Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Astfel, indică recurentul că executorul judecătoresc Oxana Burlac în contul stingerii datoriei Societății Comerciale „Corporation Construct M” Societate cu Răspundere Limitată față de Societatea cu Răspundere Limitată „Carne Sud” a urmărit silit proprietatea Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel că existența contractelor de gaj nu conferă recurentului dreptul de a urmări creanța garantată, deoarece instituția gajului în accepțiunea drepturilor reale include în sine asigurarea rambursării creditelor de la debitor.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul

neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 14 iunie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Societății cu Răspundere Limitată „Carne Sud” și executorului judecătoresc Oxana Burlacu, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 10 iulie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Carne Sud” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Până la examinarea recursului, executorul judecătoresc Oxana Burlacu nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opina referitor la recursul declarat.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni în termen, deoarece conform copiei avizului de recepție se confirmă faptul că recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la 4 mai 2017 (f.d. 80, vol. II).

Din considerentele prezentate mai sus, instanța observă că cererea de recurs nu a întrunit temeiurile de inadmisibilitate prevăzute de art. 433 alin. b), c), d) din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinski v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, *de exemplu*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în

care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei-administrări a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, para. 41, *Marc Brauer*, ibidem, para. 35; *Miessen*, ibidem, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni este formulată în baza art. 432 (1), (2) lit. c), (3), (4) CPC așa cum prevede art. 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului reiese că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

Prin urmare, completul Colegiului constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), ibidem, para. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurentul Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a formulat prezenta cerere după ce au avut posibilitatea de a fi audiat de o instanță de fond și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecării nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală